

[Iver Poulsen.]

om, hvorvidt der er en forbindelse mellem de tilsigtede skattelettelser og de påtænkte opsparingsfremmende ordninger, som f. eks. at skattelettelserne skal komme de sparere og selvpensionister til gode, som gennem et langt liv under afsavn og til stor gavn for samfundet har præsteret en opsparing, hvis værdi gennem de sidste 25 år på grund af kroneforringelsen er blevet reduceret så meget, at dens købekraft i dag kun svarer til mellem halvdelen og en tredjedel af pengeværdien, da opsparingen begyndte.

Det er nemlig fra alle sider erkendt, at sparere og selvpensionisterne fik en meget ilde og uretfærdig behandling under forårets store lønuddeling, som de ingen andel fik i. De måtte tværtimod se deres stilling yderligere forringet på grund af allerede da stedfundne prisstigninger. Gennemføres nu de foreslåede afgiftsforhøjelser, vil nye prisstigninger blive følgen, og selvpensionisterne vil igen blive ilde og uretfærdigt behandlet. Derfor vil jeg opfordre den højtærede minister til alvorligt i sine overvejelser om kommende skattelettelser og opsparingsfremmende ordninger at medtage det spørgsmål, om det ikke nu er på tide at yde selvpensionisterne det hensyn og den retfærdighed, som disse mennesker har krav på, men har måttet mangle så længe. Jeg kunne tænke mig bl. a. at foreslå ministeren, at den meningsløse formueskat bliver afskaffet, og at der gives sparere og selvpensionister skattefrihed for en del af den renteindtægt, som opsparingen afkaster, og at vi så for resten holder op med at straffe disse menneskers sparsommelighed gennem en afkortning af folkepensionsbeløbet.

Men det er ikke blot selvpensionisterne, der blev ilde behandlet under forårets store lønuddeling; det blev også både landmanden og købmanden og andre befolkningsgrupper, som ingen andel fik i indkomststigningen, men tværtimod fik deres stilling forringet gennem de prisstigninger og den stigning i omkostningsniveauet, som blev en følge af forårets lønstigning. Gen-

nemføres de nu foreslåede omsætningsafgifter, vil disse menneskers stilling blive yderligere forringet, og ganske specielt for landbruget vil en forøgelse af erhvervets transportomkostninger være en ret enestående meningsløshed i betragtning af de betydelige økonomiske vanskeligheder, som landbruget har at slås med for øjeblikket.

I sin fremsættelsestale nævnte ministeren også, at man kunne rejse det spørgsmål, om den tilsigtede styrkelse af finanserne ikke kunne opnås ved besparelser på statsbudgettet; men det var ikke en tanke, ministeren var tilhænger af. Vi vil ikke blot rejse spørgsmålet; vi vil alvorligt opfordre regeringen til — som man må gøre det i en privat husholdning, når man har brugt flere penge, end budgettet kunne bære — at gennemføre de nødvendige besparelser på andre områder. Intet fornuftigt menneske tror på, at det ikke skulle være muligt — uden at gå nogen for nær — at gennemføre anselige besparelser på et budget på mellem 7 og 8 milliarder kroner, og der er for mig ingen tvivl om, at hovedparten af den danske befolkning længes efter, at det ikke blot skal være den, der altid skal begrænse forbruget, og synes, at turen til forbrugsbegrænsning nu også må være kommet til staten.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg skal søge at gøre mine bemærkninger så kortfattede som muligt. Jeg er klar over, at den højtærede minister for offentlige arbejder har 2 lovforslag, som også gerne skulle behandles i eftermiddag, og jeg skal derfor prøve på at sammentrænge mine svar på alle de spørgsmål, der er rejst under denne debat, mest muligt. Jeg indrømmer, at debatten har bredt eller spredt sig dels over ting, som først og fremmest hører hjemme i en almindelig debat om vore indkomstskatter i forbindelse med udskrivningsloven, dels over problemer, som hører hjemme under en almindelig finanslovdebat.

Jeg skal forsøge at samle min besvarelse